

Sygn. akt II Ca 571/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wiesława Buczek - Markowska (spr.)
Sędziowie:	SO Zbigniew Ciechanowicz SR del. Katarzyna Longa
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Szlachta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2013 roku w S.

sprawy z powództwa **Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.**

przeciwko **K. M. (1) i K. M. (2)**

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt I C 1625/11

po s t a n a w i a:

- 1. umorzyć postępowanie apelacyjne;**
- 2. odstąpić od obciążania pozwanych kosztami postępowania apelacyjnego należnymi powódce.**

II Ca 571/13

UZASADNIENIE

W dniu 2 stycznia 2013 r. do Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wpłynęła apelacja pozwanej K. M. (2) od wyroku tego Sądu z dnia 6 listopada 2012 r.

W dniu 17 grudnia 2013r. do Sądu Okręgowego wpłynęło pismo apelującej oraz jej męża pozwanego K. M. (1), w którym powódka cofnęła („odwołała”) apelację wniesioną w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 391 § 2 zd. 1 k.p.c., w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Na uwagę zasługuje okoliczność, iż jak orzekł Sąd Najwyższy w uchwale z

dnia 29 maja 2000 r. (III CZP 6/00, Prok.i Pr.-wkł. 2000/10/37, Wokanda 2000/7/6, Biul.SN 2000/5/9, M.Prawn. 2000/7/413), cofnięcie apelacji nie podlega kontroli ze strony sądu II instancji i sąd ten umarza automatycznie postępowanie apelacyjne. W związku z powyższym należało orzec jak w punkcie 1 sentencji. Na marginesie należało jedynie wskazać, iż ponieważ apelacja została wniesiona jedynie przez pozwaną, tylko ona mogła skutecznie złożyć oświadczenie o cofnięciu apelacji, natomiast oświadczenie pozwanego w tym zakresie nie wywołuje żadnego skutku prawnego.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 102 k.p.c. Sąd Okręgowy miał przy tym na uwadze, iż w niniejszej sprawie została wniesiona odpowiedź strony powodowej na apelację pozwanej, w której powódka zażądała zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego. Ponieważ pozwana cofnęła apelację, Sąd II instancji zgodnie z art. 391 § 2 kpc orzekł o kosztach postępowania jak przy cofnięciu pozwu. Z treści art. 203 § 2 kpc, mającego w niniejszej sprawie odpowiednie zastosowanie, sąd na żądanie powódki winien jej zwrócić należne koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Podnieść należy, iż przepis art. 102 k.p.c., stanowiący wyjątek od przewidzianej w art. 98 § 1 k.p.c. zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, umożliwia sądowi w wypadkach szczególnie uzasadnionych, zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów albo nie obciążenie jej kosztami w ogóle.

O nie obciążeniu strony przegrywającej pełnymi kosztami procesu sąd orzeka na podstawie okoliczności konkretnej sprawy zasługujących na miano „wyjątkowych”, przy czym mogą to być zarówno okoliczności o charakterze zewnętrznym, związane w szczególności z sytuacją majątkową strony przegrywającej, jak i okoliczności wynikające z samego przebiegu postępowania (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 r. I CZ 110/07 i z dnia 4 marca 2011 r. I CZ 13/11, niepubl.). Powyższy przepis powinien być zastosowany zawsze wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej pełnymi kosztami procesu przeciwnika byłoby oczywiście niezgodne z zasadami słuszności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2010 r. I CZ 120/10).

Zastosowanie art. 102 k.p.c. i sposób skorzystania z tego przepisu jest suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego i od jego oceny zależy przesądzenie, że taki szczególny wypadek wystąpił ze względu na okoliczności rozpoznawanej sprawy i uzasadnia odstąpienie w całości albo w części od zasady obciążenia strony przegrywającej kosztami procesu. Zakwalifikowanie przypadku, jako „szczególnie uzasadnionego” wymaga rozważenia całokształtu okoliczności sprawy.

W ocenie Sądu II instancji, sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej jest na tyle trudna, że zbyt dużym ciężarem dla pozwanej jest obciążenie jej nawet częściową kosztów wygenerowanych w toku postępowania apelacyjnego. Źródłem utrzymania pozwanej jest świadczenie dochód z działalności gospodarczej w wysokości 757,05 zł miesięcznie oraz alimenty w wysokości 200 zł miesięcznie. Wysokość tych dochodów, które nie są znaczne, pozwala twierdzić, że konieczność uiszczenia kwoty 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego należnego powódce w niniejszym postępowaniu, przekracza możliwości majątkowe pozwanej. Wskazać należy, iż jej 57-letni mąż nie pracuje, natomiast na jej utrzymaniu znajdowało się dwoje małoletnich dzieci, a ona sama w lutym 2013 r. była w dziewiątym miesiącu ciąży, co oznacza, iż w chwili obecnej na jej utrzymaniu jest już troje dzieci, w tym niemowlę.

Sytuacja materialna i rodzinna pozwanej w porównaniu z wysokością kosztów zastępstwa prawnego, którymi zostałaby obciążona w postępowaniu apelacyjnym, uzasadniały w istocie uznanie ich za „szczególne” w rozumieniu art. 102 k.p.c. i zastosowanie wyjątku od zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. poprzez nieobciążenie żalącej kosztami postępowania przed sądem II instancji w całości.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy w oparciu o cytowany przepis orzekł jak w punkcie 2. sentencji.